

Đôi tài hôm nay là một chíp X. Quý Vị biết tiếng c v i x là gì không? Là chip, n m chip. C là chip, chip là n m; c chip là n m chip. Khác với n m chip là bông b.

Mọi nghe đến gin quá nhng xét k, Quý Vị s th y t c chúng ta s ng trên th gian này, ai cũng than bu n than kh, g c t i c chip thôi, chip không có gì khác. Bậy gi mu n h t bu n, h t kh thì chúng ta ph i làm sao? Ph i x, ph i bông b. Bông b thì h t kh .. Nh v y quá gin đến, quá t m th ng. Ch c n Quý Vị th c hi n đ c đi u chúng tôi nh c thì s b t kh ngay trong cu c s ng hi n t i này.

Lâu nay chúng ta chip nhng gì mà bậy gi ph i bông x ?

Ng i th gian luôn luôn nghĩ ai làm trái ý mình thì mình bu n, mình gin. Bu n gin nên b li n hay nên gi mãi? Có ng i th ng hay nói: “Con gin ng i đó hai, ba ch c năm không quên.” Gin hai, ba ch c năm không quên thì nghe nh kh ng khái l m nh ng th t ra là d i, là kh, chip có hay gì đâu.

Quý Vị nghĩ trên th gian này chung quanh mình nào xóm gin, thân t c v.v... có bao gi hoàn toàn không đ ng ch m nhau đâu? Ng i ta nói v chip nh chén trong s ng. Chén úp trong s ng th nào cũng có khua, hu ng là xóm gin, thân t c làm sao v a ý mình h t, mà trái ý thì mình gin. Gin r i ch a trong tâm. Ch a là c chip. Gin m t ng i ch a trong lòng, gin hai ng i cũng ch a trong lòng. N u gin m t trăm ng i thì sao? Ch a c m t trăm cái gin trong lòng, làm sao ch u n i.

Quý vå xét khi mình đang vui vå mà bång nhå tåi ngåi mình giån thì lúc đó gång måt quåu xuång liån. Så dĩ chúng ta ngå không ngon là cũng tåi giån đó. Khi nào nåm nhå låi hôm qua, hôm kia ai làm trái ý mình liån nåi giån lên, thì håt ngå. Đó là chåa chåp oán hån. Chåa chåp là khå. Ta đang vui vå tåi mát mà chåa måt cái giån, cũng nhå đem cåc than bå trong tay hay trong da, trong thåt mình våy. Nåu cåc than bå trong tay, trong da, trong thåt thì sao? Nóng, khó chåu. Våy mà lòng mình chåa måt trăm cåc than thì ngåi này khå nhiåu ít? Khå thå nhåt là khô héo vì ngå không ngon, ăn không ngon. Giån quá làm sao ăn ngon, ngå ngon đåc.

Khå thå hai là giån làm cho mình då xåu. Quý vå thåy måi lån nåi giån lên gång måt mình thå nào? Nåi giån lên thì con måt đångåu, måt đåi màu đåi såc, không còn tåt đåp nåa. Cå trăm cái giån å trong lòng thì nó đåt riåt mình khô héo, xåu xa. Nhå våy ôm åp cái giån måy chåc năm là khôn ngoan hay thiåu khôn ngoan?

Båi våy nên ngåi biåt tu ai nói gì trái ý, mình giån chút råi bå đi, xå đi. Giån làm chi, ngu! Ôm cái giån là ngu chå không phåi khôn, tåi gì ôm cho khå. Trong nhà Phåt có câu: “Tång hån båt cách túc” nghĩa là Tång (ngåi tu) giån không quá måt đêm. Chúng ta là Phåm tång nên tham sân si cũng còn, vì våy gåp viåc trái ý cũng giån. Nhång giån chút thôi råi bå, chå không nên chåp chåa.

Ngåi thå gian thång thích chåa, chåa năm này qua năm nå. Hå tång nhå våy là hay, là khôn mà không ngå đó là tå chuåc håa vào mình, tå đeo khå cho mình chå không có låi gì håt. Vì våy nên Phåt đåy phåi Xå håt nhång giån hån. Chåa chåp våa bå khå trong hiån tåi, mà còn khå cå vå lai nåa.

Trong kinh Phåt đåy, ngåi khi såp bå thân này qua đåi khác thì nghiåp thång và nghiåp ghét så đi theo. Båi vì thång ai thì ta nhå ngåi đó, ghét ai cũng nhå kå đó. Nhå chúng ta ngåi ôn låi trong lòng, thì nhå nhång ngåi mình thång và nhång ngåi mình ghét nhiåu nhåt phåi không? Ghét không måt, thång cũng không måt. Vì våy càng chåa sâu thì khi nhåm måt các nghiåp đó đån mình đi đån chå thång hoåc chå ghét.

Do đó khi chúng ta thå thân sau, nåu ôm åp nghiåp ghét nhiåu quá thì đån nhång gia đånh gåp toàn chuyån buån phiån, hån giån, không vui. Có bao giå chúng ta muån gåp nhång ngåi mình ghét không? Không muån. Ai cũng muån gåp ngåi mình thång. Nhång trong lòng thù oán nhiåu quá thì nó så đån mình gåp låi nhång ngåi thù oán. Nên hiån tåi khå mà vå lai cũng khå luôn. Điåu này råt thiåt yåu.

Chúng ta phåi khéo đång nuôi dång oán thù trong lòng, nên buông bå håt. Cái gì qua råi không chåa chåp nåa. Hån thua, phåi quåy, chuyån đó không có gì quan trång. Quan trång å chå làm sao cuåc sång mình bình an, thanh thån, tåi i vui. Đó måi là điåu đáng låu tâm. Chúng ta sång muån hånh phúc, muån đåc an låc thì nên giå hay nên xå? Nên xå.. Vì våy tôi nói tu muån cho håt khå thì phåi xå, đång chåa chåp. Đó là điåu thå hai.

Điåu thå ba, chúng ta đång cå chåp ý kiån mình là đúng, ý kiån ngåi khác là sai. Båi vì å thå gian này không có gì là đúng cå đånh mà cũng không có gì là sai cå đånh. Chúng ta må miång nói våi ai cũng “Tôi nghĩ thå này là đúng”. Nåu nói tôi nghĩ nhå våy là đúng, ngåi thå hai nói tôi nghĩ thå khác måi đúng, thì hai cái đúng nó đång nhau. Mình đúng theo cái nghĩ cåa mình,

Một chổ X

Tác Giả: Minh Láng Tráng Minh Sung
Thứ Hai, 17 Tháng 1 Năm 2011 21:24

---

ngái khác đúng theo cái nghĩ cáa há. Ai cũng đúng hát thì cãi lán hay huá? Thá gian không ai chá thua ai, mình đúng thì ngái khác sai, mà ngái khác đúng thì mình sai. Cho nên khi ngái ta nghĩ khác vái mình, mà há cho ráng há đúng thì mình bác lên lián, và ngái kia cũng nái tác váy. Hai cái nái tác sá đi đán kháu chián. Kháu chián không xong thì tái thân chián.

Nhá váy chá một chổ X mà chúng ta đác an án vui tái. Cán gì phái nhiáu. Một chá mà biát tu là cá cuác đái sáng thoái mái, an vui. Ngác lái quý vá sá tháy một mành nhớ hoài, bát mán cái này, bát mán cái ná, bát mán con cái, bát mán vá cháng, bát mán xã hái... Máy chá năm cá nhớ nhớ hoài, uáng một cuác đái. Cho nên mình phái vui tái xá bá, có máy mái năm ngán ngái, sáng làm sao cho thánh thái, táo phác lành đá khi nhám một đác đán cõi lành, á đó mà buán gián làm chi cho khá.

Váy mong Quý Vá nghe hiáu, áng đáng tu đá tát cá chúng ta sáng trên thá gian này lúc nào cũng tái cái, không còn buán bác. Đán lúc nhám một ra đi chúng ta cũng vui luôn. Đó là kát quá tát đáp cáa ngái Phát tá khéo tu./.